

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0089 van 2 augustus 2011
in de zaak 1011/0445/SA/2/0371

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Isabelle COOREMAN
kantoor houdende te 1070 Brussel, Ninoofsesteenweg 643
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Michel VAN DIEVOET
kantoor houdende te 1000 Brussel, Boomstraat 14 bus 3
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

Verzoekende partij
tot tussenkomst:

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Dirk LINDEMANS en Filip DE PRETER
kantoor houdende te 1000 Brussel, Keizerslaan 3
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 11 januari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 18 november 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik van 7 juli 2010 verworpen.

De deputatie heeft beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik van 7 juli 2010 haar rechtskracht herneemt.

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 11 januari 2011, strekt tevens tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik van 7 juli 2000 waarbij aan de nv CAMMAERT TRUCKS een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden werd verleend voor het uitvoeren van terreinaanlegwerken aan een bestaand bedrijf.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de verzoekende partij tot tussenkomst betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 10 mei 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Karolien PHILIPS, die loco advocaat Isabelle COOREMAN verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Michel VAN DIEVOET, die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Filip DE PRETER, die verschijnt voor de verzoekende partij tot tussenkomst, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] vraagt met een op 28 februari 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 23 maart 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

Met dezelfde beschikking heeft de Raad vastgesteld dat er aan de verzoekende partij tot tussenkomst slechts voorlopig toelating tot tussenkomst kan verleend worden om in de debatten tussen te komen. De Raad heeft vastgesteld dat de nv [REDACTED] de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning is en niet de verzoekende partij tot tussenkomst. De Raad stelde tevens vast dat de verzoekende partij tot tussenkomst geen afschrift van haar actueel geldende statuten en geen afschrift van de akte van aanstelling van haar organen bij haar verzoek had gevoegd. De Raad verleent aan de verzoekende partij tot tussenkomst een eenmalige termijn van dertig dagen om nadere toelichting te verschaffen met betrekking tot het rechtens vereiste belang en haar procesbevoegdheid.

De beschikking van 23 maart 2011 werd aan de verzoekende partij tot tussenkomst betekend per aangetekende brief van vrijdag 1 april 2011.

De verzoekende partij tot tussenkomst heeft deze nota, die tevens geldt als schriftelijke uiteenzetting in de vernietigingsprocedure, ingediend op 4 mei 2011, wat als tijdig dient beschouwd te worden.

IV. FEITEN

Op 31 maart 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de [REDACTED] bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“terreinaanlegwerken voor het inrichten van een terrein rond de bestaande bedrijfsgebouwen van [REDACTED] nv”*.

De aanvraag kent een voorgeschiedenis.

Bij ministerieel besluit van 20 mei 1999 wordt een bijzonder plan van aanleg “zonevreemde bedrijven” goedgekeurd. Huidige verzoekende partijen stellen hiertegen een schorsings- en vernietigingsberoep in bij de Raad van State. De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, beveelt bij arrest van 27 september 2000 de schorsing van de tenuitvoerlegging van het BPA. Door een procedurele fout van verzoekende partijen wordt het vernietigingsberoep verworpen en de bevolen schorsing opgeheven.

Op 16 februari 2004 ontvangt de verzoekende partij tot tussenkomst een stedenbouwkundige vergunning voor het uitbreiden van bestaande werkplaatsen. Deze stedenbouwkundige vergunning wordt echter door de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, bij arrest van 9 juni 2008 vernietigd omwille van het onwettig karakter van het BPA “zonevreemde bedrijven”.

Op 27 april 2009 levert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik een positief planologisch attest af aan de nv [REDACTED]. In dit planologisch attest wordt de nv [REDACTED] omschreven als volgt:

“...
een KMO die in 1961 is ontstaan met het onderhouden en herstellen van vrachtwagens. In de loop der jaren zijn de activiteiten uitgebreid met de verkoop van bedrijfswagens en de dienst naverkoop van voertuigen en rollend materieel. De bestaande bedrijfsactiviteiten van [REDACTED] zijn drieledig. Naast de verkoop en het onderhoud van bedrijfswagens (vrachtwagens) voorziet het bedrijf ook in 24 op 24 depanage en pechverhelping en worden een aantal zeer specifieke diensten aangeboden zoals een eigen spuitcabine, gespecialiseerde remtesten of digitale tachografie.
...”

Dit positief planologisch attest laat, wat betreft de ruimtelijke behoeften op korte termijn, de regularisatie en herinrichting van de werkplaatsen 2 en 3 toe. Dit planologisch attest voorziet tevens het uitvoeren van een aantal omgevingswerken.

Op 31 augustus 2009 wordt aan de nv [REDACTED] een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van de twee werkplaatsen ingevolge het positief planologisch attest. Huidige verzoekende partijen dienen tegen deze beslissing een vernietigingsberoep in bij de Raad van State. Deze procedure is nog hangende.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 19 april 2010 tot en met 19 mei 2010, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de huidige verzoekende partijen.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 3 mei 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 18 juni 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik het volgende standpunt in:

“ ...

De voorliggende aanvraag stemt niet overeen met de stedenbouwkundige voorschriften gevoegd bij het gewestplan. De voorliggende aanvraag stemt gedeeltelijk overeen met de stedenbouwkundige voorschriften gevoegd bij het BPA “zonevreemde bedrijven”.

...

Het college van burgemeester en schepenen levert in zitting van 6 april 2009 het positief planologisch attest af.

...

De voorliggende aanvraag heeft betrekking op het kwaliteitsvol inrichten van een gedeelte van het bedrijfsterrein wat het algemene uitzicht van het bedrijf zal bevorderen.

Het parkeren en circuleren rond de bedrijfsgebouwen wordt geoptimaliseerd en de inrichting speelt in op de behoefte en de verschillende types van voertuigen die op het terrein dienen te worden gestald. Door deze optimalisatie wordt het mogelijk om de achterste zone van het bedrijf, grenzend aan de ■■■■■, te herstructureren en in te richten als landbouwgrond. Op deze wijze wordt de afstand tussen de woningen aan de ■■■■■ aanzienlijk vergroot in vergelijking met de huidige situatie.

De aanleg van een groenbuffer zorgt voor een visuele afscherming van het bedrijfsterrein en heeft een positieve invloed op de landschappelijke inkleding van het terrein in de omgeving.

Door de aanvraag blijven de landbouwstructuren en het gaaf opengebied gevrijwaard, lintvorming langsheen de ■■■■■ wordt voorkomen.

Door de goede ontsluiting langs de gewestweg veroorzaakt het verkeer van dit bedrijf geen files of problemen in de gemeente. De N28 heeft als hoofdfunctie het verbinden op provinciaal en regionaal niveau.

De aanvraag brengt met de voorgestelde inrichting van het terrein de goede ruimtelijke ordening en ontwikkeling van het gebied niet in het gedrang en stemt overeen met het gedeeltelijk positief planologisch attest goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen op 6 april 2009.

...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 30 juni 2010 een voorwaardelijk gunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

Ik sluit mij volledig aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.

Bijgevolg wordt deze aanvraag gunstig geadviseerd.

Mits de volgende voorwaarde strikt na te leven:

**de zone aangeduid als aanleg haag op het inplantingsplan dient te worden vervangen door groenbuffer zoals goedgekeurd in het planologisch attest van 27/04/2009.*

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik verleent op 7 juli 2010 een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning aan [REDACTED] en volgt hierbij haar advies van 18 juni 2010 en legt volgende voorwaarde op:

“ ...

De zone aangeduid als aanleg haag op het inplantingsplan dient te worden vervangen door groenbuffer zoals goedgekeurd in het planologisch attest van 27/04/2009;

...”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 10 augustus 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 26 oktober 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en om de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 7 juli 2010 haar rechtskracht te laten hernemen.

Na de partijen te hebben gehoord op 9 november 2010, beslist de verwerende partij op 18 november 2010 om het beroep niet in te willigen en de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 7 juli 2010 haar rechtskracht te laten hernemen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De aanvraag is strijdig met de planologische bestemmingsbepalingen voor het agrarisch gebied.

Overeenkomstig artikel 4.4.26. §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan bij de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning op vraag van de houder van een planologisch attest dat het betrokken bestuursorgaan conform §1 verplicht tot de opmaak of de wijziging van een ruimtelijk uitvoeringsplan of een plan van aanleg, worden afgeweken van de vigerende stedenbouwkundige voorschriften.

...

Het betrokken planologisch attest werd verleend door het college van burgemeester en schepenen op 27 april 2009. Voorliggende aanvraag werd ontvangen bij de gemeente op

21 maart 2010. Dit is nog binnen de termijn van één jaar na afgifte van het planologisch attest.

...

Het al dan niet wettelijke karakter van het positief planologisch attest ligt niet in de beoordelingsbevoegdheid van een administratieve overheid.

...

Het bedrijf kan als een hoofdzakelijk vergund bedrijf beschouwd worden. De vergunningstoestand werd onderzocht bij het planologisch attest en er werd nog een stedenbouwkundige vergunning verleend op 31 augustus 2009 voor een regularisatie van twee werkplaatsen. Toch kan in voorliggende aanvraag gesteld worden dat aan de al dan niet vergunde toestand van de bestaande bedrijfsgebouwen binnen deze aanvraag, niets wijzigt. De huidige aanvraag betreft enkel terreinaanlegwerken en regulariseert in geen geval mogelijke niet vergunde gebouwen binnen de site.

...”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partijen betekend per aangetekende brief van 13 december 2010.

Het door de verzoekende partijen ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 11 januari 2011, is dus tijdig.

B. Aanvullende stukken

De verzoekende partijen delen met een aangetekende brief van 6 mei 2011 nog een bijkomend stuk mee, in aanvulling op hun inleidend verzoekschrift, met name het auditorsverslag met betrekking het vernietigingsberoep hangende voor de Raad van State tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik van 31 augustus 2009 waarbij aan de [REDACTED] een stedenbouwkundige vergunning werd verleend “voor het regulariseren van twee werkplaatsen ingevolge een positief planologisch attest”.

Ter openbare terechtzitting van 10 mei 2011 handhaven de verzoekende partijen hun verzoek om dit stuk in de debatten te brengen aangezien dit stuk nog niet in hun bezit was op het ogenblik van het indienen van het inleidend beroepsschrift.

De Raad is van oordeel niet op dit verzoek te moeten ingaan omdat dit stuk, wat betreft het verdere verloop van de schorsingsprocedure, geen doorslaggevende rol speelt en omdat de verwerende partij en de verzoekende partij tot tussenkomst geen mogelijkheid hebben gehad om op dit verslag een passend antwoord te geven.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij tot tussenkomst betwist het rechtens vereiste belang van de verzoekende partijen omdat zij geen rechtsgeldig beroep zouden ingesteld hebben tegen een voor hen nadelige vergunningsbeslissing.

De verzoekende partijen hebben, volgens de verzoekende partij tot tussenkomst, een onontvankelijk beroep ingesteld bij de deputatie, nu zij de bijlagen bij het verzonden administratief beroepschrift niet hebben overgemaakt aan de verzoekende partij tot tussenkomst, doch enkel het beroepschrift zelf. Dit heeft als gevolg dat verzoekende partijen een onontvankelijk beroep hebben ingesteld en dit leidt tot een verzaking aan hun recht om bij de Raad een beroep in te stellen, conform artikel 4.8.16, §1, tweede lid VCRO.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derden belanghebbenden bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zullen de verzoekende partijen het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden. In voorkomend geval zullen de verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad is van oordeel dat het loutere nabuurschap op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partijen het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep te verschaffen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen, en hiertoe kan de Raad uit de gegevens van het ganse verzoekschrift putten, voldoende aannemelijk maken dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. Verzoekende partijen werpen onder meer een schending van hun rechtstreeks uitzicht, ongeoorloofde aansnijding van het open en ongeschonden landschap en een waardevermindering van hun eigendom op. Er valt ook niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing worden vergund.

De door de verzoekende partijen opgesomde mogelijke hinder en nadelen is voldoende persoonlijk, direct en actueel. Zij beschikken dan ook over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

2.

Artikel 4.8.16 §1, tweede lid VCRO bepaalt dat de belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerde administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen op 10 augustus 2010 administratief beroep hebben ingesteld bij de verwerende partij. Aldus kan aan de verzoekende partijen niet worden verweten dat zij aan hun recht om zich tot de Raad te wenden verzaakt hebben. Dit alles geldt des te meer nu de verwerende partij reeds ten gronde uitspraak heeft gedaan over het ingestelde beroep en over de reeds, door de nv [REDACTED], tijdens de administratieve beroepsprocedure opgeworpen gelijkaardige exceptie. In de bestreden beslissing heeft de verwerende partij geoordeeld dat de opgeworpen exceptie niet leidt tot de onontvankelijkheid van het beroepschrift.

De Raad dient dan ook vast te stellen dat de verzoekende partijen niet hebben verzaakt aan hun recht om zich tot de Raad te wenden.

3.

De Raad stelt bovendien vast dat de verzoekende partij tot tussenkomt met de door haar ingeroepen exceptie eigenlijk de wettigheid van de bestreden beslissing in vraag stelt. Waar de verzoekende partij tot tussenkomst voorhoudt begunstigde te zijn van de bestreden beslissing (wat op heden nog niet vaststaat) kan zij niet met goed gevolg middelen aanvoeren tegen de bestreden beslissing.

De exceptie kan dan ook niet worden aangenomen.

D. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij tot tussenkomst

De verzoekende partij legt, tijdens de openbare terechtzitting van 10 mei 2011, een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen neer. De Raad dient vast te stellen dat de verzoekende partij tot tussenkomst hiermee haar rechtens vereiste procesbevoegdheid aantoot.

De Raad dient echter vast te stellen dat er onduidelijkheid blijft bestaan omtrent het belang van de verzoekende partij tot tussenkomst. De Raad stelt vast dat de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning de nv [REDACTED] is en dat de huidige verzoekende partij tot tussenkomst de nv [REDACTED] is. Tijdens de openbare terechtzitting stelt de raadsman van de verzoekende partij tot tussenkomst dat de nv [REDACTED] niet bestaat en als er al een zou bestaan, dat huidige verzoekende partij tot tussenkomst geen banden heeft met deze vennootschap of dat het misschien een dochtervennootschap kan zijn.

De Raad stelt, na onderzoek van de ingeschreven rechtspersonen vast dat er zowel een nv [REDACTED] Antwerpen bestaat als een nv [REDACTED] Waasland. Beide vennootschappen hebben de huidige verzoekende partij tot tussenkomst als bestuurder. Dit blijkt uit de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad van 12 mei 2011. De Raad dient dan ook vast te stellen dat er een duidelijke band bestaat tussen de nv [REDACTED] Antwerpen/Waasland en de nv [REDACTED].

Gelet op de blijvende onduidelijkheid vraagt de Raad om bijkomende gegevens omtrent dit aspect en verleent de verzoekende partij tot tussenkomst enkel een voorlopige toelating om tussen te komen in de debatten.

E. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

De verwerende partij werpt in haar antwoordnota op dat het beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing onontvankelijk is.

Beoordeling door de Raad

De Raad dient, samen met de verwerende partij, vast te stellen dat het beroep van de verzoekende partijen gericht is tegen zowel de beslissing van 7 juli 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik als tegen de beslissing van 18 november 2010 van de verwerende partij.

Conform artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO kan de Raad zich als administratief rechtscollege echter enkel uitspreken over beroepen ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of bestuurlijke stilzwijgende beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning.

De beslissing van 7 juli 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik kan evenwel niet worden beschouwd als een vergunningsbeslissing die in laatste administratieve aanleg werd genomen.

Het beroep, in zoverre het is gericht tegen de beslissing van 7 juli 2010, is daarom onontvankelijk. Het voorwerp van het voorliggende beroep dient derhalve noodzakelijk beperkt te worden tot de beslissing van 18 november 2010.

F. Schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij tot tussenkomst werpt op dat het voorliggende verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging onontvankelijk is omdat de verzoekende partijen, in strijd met artikel 4.8.16, §5 hebben nagelaten de bijlagen bij het verzoekschrift mee te sturen aan de aanvrager.

Beoordeling door de Raad

De Raad is van oordeel dat uit de tekst van artikel 4.8.16, §5 VCRO zelf blijkt dat de kennisgeving van het verzoekschrift en de bijgevoegde stukken aan de verwerende partij en aan de begunstigde van de stedenbouwkundige vergunning door de verzoekende partijen een louter informatieve waarde heeft zodat een schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO niet kan leiden tot de onontvankelijkheid van de vordering.

Enkel de betekening van het verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1, tweede lid VCRO door de griffie van de Raad doet in hoofde van de verwerende partij met het oog op het indienen van de antwoordnota en het neerleggen van het administratief dossier enerzijds en in hoofde van eventuele belanghebbenden die in voorkomend geval in de hangende procedure wensen tussen te komen anderzijds, dwingende termijnen ontstaan. De exceptie mist bijgevolg tevens juridische grondslag.

De exceptie kan daarom niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

Immers, de bestreden stedenbouwkundige vergunning laat de verkrijger toe om een zeer belangrijke oppervlakte (> 2.200 m²) van tot op heden ongeschonden open ruimte in agrarisch gebied verder aan te snijden voor de aanleg van een parking en circulatiezone voor vrachtwagens.

Het is onbetwistbaar dat een dergelijke omvangrijke verdere uitbreiding en regularisatie een blijvende en bijkomende druk zal leggen op de voor het overige zeer rustige woonomgeving van verzoekers, dewelke een uitgesproken landelijk en residentieel karakter heeft.

...

De hinder dewelke zij ondervinden door dit bedrijf is groot en veelvuldig: esthetische hinder door de verdere aantasting van het open agrarisch gebied in de onmiddellijke omgeving van hun woonst, geluidshinder (schrootverwerking, aan en afrijden van vrachtwagens en opleggers), geurhinder (doordringende geurhinder van verfwerken bij het gebruik van de spuitcabine voor het metaalverven van vrachtwagens, olieoverwerking), aantasting van hun leefmilieu door de uitstoot van schadelijke stoffen met negatieve gevolgen voor hun gezondheid, verdere verstoring van hun rust en de rustige leefomgeving in dit uitgestrekte en landelijke agrarische gebied,...

Het is duidelijk dat deze hinder van een grootschalige carrosseriegarage voor opleggers en truckers de normale ongemakken van de omgeving dewelke door elke inwoner dienen te worden geduld in een agrarisch gebied ernstig overschrijdt.

De verdere uitbreiding van deze carrosseriegarage heeft eveneens een negatief effect op de waarde van de woning en de gronden van verzoekers. Het gaat immers om een hoogdynamisch en voor het leefmilieu belastende instelling.

Bovendien moet er voor de beoordeling van de ernst van de schade van verzoekers rekening gehouden worden met de impact van het gehele bedrijf.

...

Het spreekt voor zich dat één maal deze werken zullen uitgevoerd zijn het voor verzoekende partijen zéér moeilijk zal zijn hier alsnog de afbraak te bekomen, en ook in dat geval, zal er in tussentijd in elk geval zeer moeilijk te herstellen ernstige schade zijn aangebracht aan hun leefomgeving.

Verzoekende partijen vechten reeds sinds vele jaren tegen de ongebreidelde en geheel onwettige uitbreidingen van de NV [REDACTED] gevestigd aan de overzijde van de straat van hun woonhuis.

Zij hebben rechtstreeks zicht op deze site en elke verdere aansnijding van het voor het overige open en ongeschonden landschap zal een ernstige en moeilijk te herstellen bijkomende inbreuk teweeg brengen van hun subjectief recht op het behoud van hun leefomgeving conform de geldende bestemmingsvoorschriften.

De NV [REDACTED] past reeds meer dan 30 jaar de techniek toe van het voldongen feit: eerst onwettige uitbreidingen neerzetten om vervolgens de nodige regularisatievergunningen te bekomen waarbij zij de gemeente ervan overtuigt uit te gaan van de visueel 'bestaande' maar evenwel onwettige toestand.

Ook in casu zou het niet onmiddellijk schorsen van de bekomen stedenbouwkundige vergunning het zelfde effect hebben en zullen verzoekers in dat geval weer langdurig moeten procederen vooraleer de afbraak en het herstel in zijn oorspronkelijke situatie van de betrokken percelen te kunnen bekomen.

...

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

De eerste verwerende partij stelt vast dat de verzoekende partijen geen concrete gegevens voorleggen waaruit zou blijken dat zij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing(en) een MTHEN zullen lijden. Er wordt geen enkel overtuigingsstuk voorgelegd waaruit de beweerde hinder of de nadelen zouden blijken.

In de procedure voor de Raad van State (...) hebben de verzoekende partijen niet de schorsing gevraagd van de stedenbouwkundige vergunning van 31.08.2009 voor de regularisatie van de twee werkplaatsen, zodat deze niet in onderhavige procedure kunnen worden betrokken. Overigens zijn deze werkplaatsen reeds aanwezig zodat zij ook om deze reden geen aanleiding kunnen geven tot een MTHEN in hoofde van de verzoekende partijen.

Er moet worden vastgesteld dat de overige werken geen betrekking hebben op gebouwen, maar slechts op een toegangsweg, een circulatieluis, 2 parkeerzones en groenbuffers en dat deze constructies zijn gelegen op een afstand van minstens 120m van de woning van de verzoekende partijen. Immers, de parking voor voertuigen die heden is gelegen aan de noordelijke zijde verdwijnt volledig. Een vergelijking tussen het plan 'bestaande toestand' het plan 'geplande werken' toont aan dat de ruimtelijke situatie van de verzoekende partijen, wiens woning overigens op grote afstand is gelegen van de bedrijfssite, zeker niet verslechtert, integendeel.

...”

De verzoekende partij tot tussenkomst voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

De aanvraag betreft louter de omgevingsaanleg van het bedrijf. Het is correct dat het bedrijfsterrein op één punt uitbreidt, maar dat het op andere punten inkrimpt. De inkrimping situeert zich in de onmiddellijke omgeving van de woning van de verzoekende partijen; de uitbreiding situeert zich verder van deze woning verwijderd.

De uitbreiding situeert zich bovendien aansluitend bij bestaande gebouwen, en dit op meer dan honderd meter afstand van de woning van de heer en mevrouw [REDACTED], en dit geenszins in hun gezichtsveld, maar hoogstens in een hoek ervan.

De specifieke configuratie van de woning van de heer en mevrouw [REDACTED] maakt bovendien dat elk rechtstreeks zicht vanuit de woning op het bedrijfsgebouw onmogelijk is, tenzij men zich in onnatuurlijke bochten zou wringen om het gebouw te kunnen zien. Vanuit de tuin is elk zicht bovendien uitgesloten.

De hinder inzake geluid, geur en uitstoot van schadelijke stoffen wordt al meer dan tien jaar aangevoerd door de verzoekende partijen. Ze hebben die hinder nooit hard kunnen maken. Het valt overigens op dat de verzoekende partijen zowat alle vergunningen die de laatste jaren aan de n.v. [REDACTED] zijn verleend hebben bestreden, maar dat de milieuvergunning, die specifiek de milieuhinder betreft, ongemoeid hebben gelaten.

...”

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partijen aantonen:

- a. dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zullen ondervinden, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dienen aan te duiden,
- b. en dat dit nadeel moeilijk herstelbaar is.

Dit alles moeten de verzoekende partijen doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidend verzoekschrift. Met later bijgebrachte stukken kan, gelet op artikel 4.8.22 VCRO, géén rekening worden gehouden. Bovendien moet het aangevoerde ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen.

Volgende elementen roepen de verzoekende partijen in als zijnde het moeilijk te herstellen ernstig nadeel:

- geluidshinder,
- geurhinder,
- aantasting van hun leefmilieu,
- aantasting rustige woonomgeving,
- schending van hun zicht op ongeschonden ruimte in agrarisch gebied,
- waardevermindering woning.

De Raad stelt voorafgaandelijk vast dat de verzoekende partijen, niettegenstaande zij een zeer omvangrijk dossier indienen, in hun uiteenzetting omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zeer algemeen en oppervlakkig blijven. In dit onderdeel verwijzen de verzoekende partijen naar geen enkel stuk of foto waaruit in concreto blijkt hoe de woning van de verzoekende partijen zich ten opzichte van de percelen waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, situeert. Nochtans blijkt uit het betoog van de verzoekende partijen dat hun klachten onder andere gericht zijn tegen het feit dat de bestreden beslissing een einde zou maken aan hun zicht op een ongeschonden ruimte in agrarisch gebied.....! Wel wordt in het inleidend verzoekschrift zelf, maar dan bij de bespreking van de middelen, een afdruk vertoond van een plan horend bij het op 20 mei 1999 goedgekeurd BPA, en op dat plan staat de eigendom van de verzoekende partijen vermeld. Het is met dit plannetje dat de Raad zich moet behelpen om de eigendom van de verzoekende partijen te situeren. Zelfs op de neergelegde luchtfoto (stuk 15) laten verzoekende partijen na hun eigendom aan te duiden.

Het bestreden besluit verleent aan de nv [REDACTED] de stedenbouwkundige vergunning om terreinaanlegwerken uit te voeren voor het inrichten van een terrein rond de bestaande bedrijfsgebouwen, en dit op basis van het planologisch attest van 27 april 2009.

Het voorwerp van de bestreden beslissing betreft dus enkel de **omgevingsaanleg van het bedrijf van de nv [REDACTED]** en heeft niet de oprichting van enige constructie tot voorwerp. Volgens de beschrijvende nota gaat het meer in het bijzonder om:

- het aanleggen van een parkeer- en circulatiezone rond de werkplaats 3, met inbegrip van een parkeerplaats voor geaccidenteerde voertuigen uitgerust met een vloeistofdichte vloer,
- het aanleggen van een aantal (ondergrondse) installaties i.f.v. de behandeling van bedrijfsafvalwater en regenwater,
- het aanleggen en inrichten van een groenbuffer rond deze zone om het bedrijfsterrein visueel af te schermen en landschappelijk in te kleden,
- het heraanleggen van een gedeelte van het terrein als landbouwgrond, dat voorheen werd gebruikt als opslagplaats in open lucht.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen voorhouden, dient geen rekening gehouden te worden met de impact van het gehele bedrijf en de beweerde onwettige uitbreidingen. Alle door de verzoekende partijen gedane verwijzingen naar de beweerde onwettige vergunningstoestand van het bedrijf van de nv [REDACTED] zijn een synthese van de uitwerking van de door de verzoekende partijen ingeroepen middelen. Een mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, of van een los van de bestreden beslissing bestaande toestand van het bedrijf, ongeacht de aard van de onwettigheid, kan echter niet volstaan om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen.

Uit de in het administratief dossier aanwezige plannen en ook uit de door de verzoekende partijen neergelegde plannen en na vergelijking met de door de verzoekende partijen medegedeelde luchtfoto dient te worden vastgesteld dat er rond de bedrijfsgebouwen van de nv [REDACTED] reeds parkeerplaatsen en beperkte circulatiezones aanwezig zijn. De bestreden beslissing voorziet de heraanleg en deerschikking van deze parkeerplaatsen en circulatiezones en een beperkte uitbreiding ervan in een momenteel open landbouwgebied. Tezelfdertijd wordt een deel van de bestaande parking aan de [REDACTED] (langs de kant waar de verzoekende partijen wonen) afgebroken en wordt deze opnieuw in gebruik genomen als landbouwgrond. Tenslotte wordt gans het terrein afgezet met een groenbuffer.

De Raad merkt vooreerst op dat de door de verzoekende partijen ingeroepen waardevermindering van hun woning niet met goed gevolg kan worden ingeroepen als ernstig nadeel aangezien dit een financieel nadeel is dat principieel herstelbaar is. De verzoekende partijen tonen desbetreffend het tegendeel niet aan en verwijzen hiervoor trouwens ten onrechte naar de uitbreiding van de carrosserieg garage terwijl dit niet het voorwerp van de bestreden beslissing is.

Met betrekking tot de ingeroepen geluidshinder (schrootverwerking), geurhinder (doordringende geurhinder van verfwerken bij het gebruik van de spuitcabine voor het metaalverven van vrachtwagens, olie verwerking) en de aantasting van hun leefmilieu en verstoring van hun rust door de uitstoot van schadelijke stoffen stelt de Raad vast dat het grootste deel van de ingeroepen hinder niets te maken heeft met de omgevingswerken, maar wel met de activiteiten die de nv [REDACTED] in het bedrijf uitvoert. Het gaat dus over hinder die gepaard gaat met de bestaande activiteit van het bedrijf en die geen causaal verband heeft met de werken die met de bestreden stedenbouwkundige vergunning werden vergund. De aangeklaagde hinder vindt eerder haar oorzaak in de milieuvergunningvoorwaarden van het bedrijf en niet in enige stedenbouwkundige voorwaarden verbonden aan de bestreden beslissing zodat het noodzakelijke causaal verband ontbreekt om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen overgaan.

Waar de verzoekende partijen het hebben over de geluidshinder afkomstig van het aan- en afrijden van vrachtwagens en opleggers, dient de Raad vast te stellen dat het ook hier gaat om een bestaande activiteit aangezien deze vrachtwagens ook nu reeds aan- en afrijden. De verleende vergunning betreft immers een herschikking van de parkeerplaatsen en circulatiezones met een beperkte uitbreiding naar de [REDACTED] en het bannen van alle parkeerplaatsen langsheen de [REDACTED]. De verzoekende partijen tonen niet aan dat de geluidshinder van aan- en afrijdende vrachtwagens, na uitvoering van de omgevingswerken, en dit mede gelet op het feit dat het deel van het terrein dat grenst aan de [REDACTED] niet meer bereikbaar zal zijn voor het circuleren en parkeren van vrachtwagens, groter zal zijn dan op heden. Het ingeroepen nadeel mist voldoende ernst.

Het door de verzoekende partijen ingeroepen nadeel van het verlies van hun zicht op een ongeschonden ruimte in agrarisch gebied vindt initieel haar oorzaak in het gunstig planologisch attest van 27 april 2009 aangezien daar reeds de omgevingsaanleg voorzien was. Het ingeroepen nadeel vindt dus geen rechtstreekse oorzaak in de bestreden beslissing op zich. Voor zover de verzoekende partijen de onwettigheid van het planologisch attest inroepen dient gesteld te worden dat dit niet als dienstig kan worden ingeroepen om de ernst van het moeilijk te herstellen nadeel aan te tonen, aangezien dit element de wettigheid van de bestreden beslissing betreft.

Daarnaast merkt de Raad op dat de verzoekende partijen nalaten, aan de hand van voldoende concrete en precieze gegevens - zoals foto's of metingen - die de Raad toelaten om de ernst van

het ingeroepen nadeel te onderzoeken, aan te tonen dat hun zicht op het open agrarisch landschap werkelijk zo ernstig geschonden is als zij voorhouden. De Raad stelt immers vast dat de bestreden beslissing slechts een beperkte uitbreiding van de parkeer- en circulatiezone in het nu open agrarisch landschap voorziet en dat dit landschap – met de bestreden beslissing - aan de [REDACTED] opnieuw een agrarische bestemming verkrijgt. De verzoekende partijen wonen ook niet recht tegenover de geplande terreinwerken zodat zij slechts een beperkt schuin zicht kunnen hebben en de vraag blijft zich stellen vanuit welke hoek zij dit zicht hebben en in welke mate. Bovendien zijn de geplande werken omgevingswerken en wordt het open landschap ook niet ingenomen door gebouwen. De door de verzoekende partijen medegedeelde gegevens zijn, ongeacht het feit dat het planologisch attest van 27 april 2009 reeds voorzag om deze werken uit te voeren, te weinig concreet en precies om als ernstig nadeel te worden beschouwd in het licht van artikel 4.8.13 VCRO.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

VII. AMBTSHALVE MIDDEL

A. Vooraf

De omstandigheid dat de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen wordt, staat er niet aan in de weg dat de Raad, teneinde de tegensprekelijkheid van het debat te garanderen, de partijen reeds in de huidige stand van het geding, om redenen van proceseconomie en in afwachting van de fixatie van de zitting waarop het beroep tot vernietiging zal behandeld worden, de mogelijkheid biedt te antwoorden op de hierna geformuleerde ambtshalve middel dat de Raad, gelet op artikel 4.8.3, §2 VCRO en onverminderd de eventuele gegrondheid van de door de verzoekende partijen ingeroepen middelen, ten aanzien van de bestreden beslissing in overweging neemt. In zoverre aan de verzoekende partij tot tussenkomst voorlopig toelating werd verleend om in de debatten betreffende de vordering tot vernietiging tussen te komen, is de Raad van oordeel dat aan de verzoekende partij tot tussenkomst eveneens de mogelijkheid moet worden geboden om te antwoorden op het hierna geformuleerde ambtshalve middel.

B. Schending van artikel 4.7.21, §1, eerste lid *in fine* VCRO, van artikel 4.7.21, §8 VCRO, van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO en van artikel 4.7.23, §5, eerste lid VCRO en wegens machtsoverschrijding.

Overeenkomstig artikel 4.7.21, §1, eerste lid *in fine* VCRO onderzoekt de deputatie bij het behandelen van het beroep de aanvraag in haar volledigheid en neemt zij, gelet op artikel 4.7.23,

§1, eerste lid VCRO, haar beslissing omtrent het ingestelde beroep op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord.

Overeenkomstig artikel 4.7.21, §8 VCRO schorst het indienen van een beroepsschrift bij de deputatie de uitvoering van de door het college van burgemeester en schepenen verleende stedenbouwkundige vergunning tot aan de betekening van de beroepsbeslissing aan de aanvrager. Overeenkomstig artikel 4.7.23, §5, eerste lid VCRO mag van een vergunning, afgegeven door de deputatie, gebruik worden gemaakt vanaf de zesendertigste dag na de dag van de aanplakking.

De aangehaalde artikelen bevestigen en verfijnen het beginsel van de devolutieve werking van het georganiseerd administratief beroep als gevolg waarvan de overheid die in beroep uitspraak doet over een aanvraag zulks doet op grond van een eigen beoordeling van de aanvraag zonder daarbij gebonden te zijn door de argumenten die werden aangewend en door de adviezen die werden gegeven in de daaraan voorafgaande administratieve procedure.

Gelet op het voorgaande zal de deputatie, zodra zij een beroep tegen een vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen ontvankelijk acht, een beslissing over de aanvraag moeten nemen en zal zij dus een stedenbouwkundige vergunning verlenen dan wel weigeren. Deze vergunningsbeslissing van de deputatie komt in voorkomend geval, wanneer het beroep ontvankelijk wordt bevonden, in de plaats van de conform artikel 4.7.21, §8 VCRO geschorste beslissing van het college van burgemeester en schepenen. Wanneer de deputatie daarentegen van oordeel is dat het beroep tegen een vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen onontvankelijk is, zal de betekening van deze beroepsbeslissing aan de aanvrager tot gevolg hebben dat de schorsing van rechtswege wordt opgeheven en dat de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen haar rechtskracht herneemt.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij, na te hebben geoordeeld dat het beroep van de verzoekende partij op ontvankelijke wijze was ingesteld, in het beschikkende gedeelte van de bestreden beslissing het volgende bepaalt:

“ ...

Art. 2:

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 5 juli 2010 houdende de voorwaardelijke vergunning afgeleverd aan de heer [REDACTED] voor [REDACTED], [REDACTED], voor het uitvoeren van terreinaanlegwerken voor het inrichten van een terrein rond de bestaande bedrijfsgebouwen van [REDACTED], gelegen [REDACTED], kadastraal bekend [REDACTED], haar rechtskracht te laten hernemen.

... ”

De Raad roept ambtshalve de schending in van artikel 4.7.21, §1, eerste lid *in fine* VCRO, artikel 4.7.21, §8 VCRO, artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO en artikel 4.7.23, §5, eerste lid VCRO in zoverre de verwerende partij enerzijds vaststelt dat het beroep van de huidige verzoekende partijen ontvankelijk is doch kennelijk als ongegrond moet worden verworpen en anderzijds van oordeel is dat hierdoor de beslissing van het college van burgemeester en schepenen haar rechtskracht herneemt en dus kennelijk zelf geen eigen beslissing over de aanvraag neemt.

Daarnaast roept de Raad tevens een aantasting door machtsoverschrijding in aangezien de verwerende partij, als orgaan van actief bestuur, een beslissing heeft getroffen waartoe zij niet bevoegd is. De Raad is van oordeel dat de verwerende partij, in geval van een ontvankelijk

